

τέως γνωστών ἀγγείων τοῦ αὐτοῦ τεχνίτου εὐρίσκειται παρὰ τὴν ἐτέραν τῶν λαβῶν (ἴδε W. Klein Die griechischen Vasen mit Meistersignaturen σ. 68, ἐνθα ἀπαριθμοῦνται εἴκοσι καὶ ἐν ἀγγεῖα· δύο

δ' ἄλλα ὁμοίως μετ' ἐπιγραφῆς παρὰ τὴν λαβὴν ἐγένοντο ἐσχάτως γνωστὰ ἐν Arch. Zeitung 1884 σ. 247 ἐξ.).

Χρ. Δ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΠΡΟΞΕΝΙΚΟΝ ΕΞ ΑΡΓΟΥΣ

Ι Ι Τ Α Ν Π Ξ
ΕΥΧΡΗΣΤΟΝ Α
ΧΟΜΕΝΟΣΟΜΟΙΩΣΔΕΚ
ΤΟΙΣΧΡΕΙΑΝΕΧΟΥΣΙΚΛ
ΑΥΤΟΝΚΑΙΕΓ'Ε'ΟΝΟΥΣΠΡΟΞΕΝ
ΕΥΕΡΓΕΤΑΝΤΑΣΠΟΛΙΟΣ Α Μ Ω
...Ι ΜΕΝΔΕ ΑΥΤΩΙΚΑΙΤΑ Α Λ Λ Α Φ Ι Λ
ΘΡΩΠΑΣΑΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕ
ΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣΤΑΣΠΟΛΙΟΣ
ΤΑΡΧΕΙΑΝΑΙΡΑΥΑΙΔΕΤΟΥΑΦΙΣΜ
ΕΙΣΣΤΑΛΛΑΝΛΙΘΙΝΑΝΚΑΙΑΝΑΘΕ
ΕΝΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΟ
ΟΥΛΥΚΕΙΟΥ

[Δεδόχθαι τῶν βωλῶν καὶ τῶν δά-
μωι ἐπαινεῖσαι τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος
ἐπὶ τῶν προαιρέσει ἢν ἔχ]

- 1 [ων διατελεῖ πο]τι τῶν πό[λιν] ἀμ[
[ῶν] εὖνουν καὶ] εὐχρηστον α[ὐτὸν κ]
[οῖν]αὶ παρεχόμενος, ὁμοίως δὲ κ[αὶ
[ιδίαι] τοῖς χρεῖαν ἔχουσι· κ[αὶ εἰ]
5 [μεν] αὐτὸν καὶ ἐγγόνους πρόξεν[ον]
[καὶ] εὐεργέταν τῆς πόλιος ἀμῶν·
[εἰ]μεν δὲ αὐτῶν καὶ τὰ ἄλλα φιλ[άν]
θρωπα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ
[ν]οις καὶ εὐεργέταις τῆς πόλιος [ύ]
10 πᾶρχει· ἀναγράφει δὲ τὸ ψάφισμ[α]
εἰς στάλαν λιθίναν καὶ ἀναθε[ῖ]
[μ]εν εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνο[ς]
[τ]οῦ Λυκείου.

Τὰ ἀνωτέρω ἔχει στήλη λίθου φαιοῦ ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ξενοδοχείου

Μυκηνῶν παρὰ χωρικοῦ τινος ἐν Ἄργει, ὡς ὁ ἀγοράσας μοι εἶπεν, καὶ μετακομισθεῖσα εἰς Ναύπλιον, ὅπου καὶ νῦν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐν λόγῳ ξενοδόχου ἀπόκειται. Ἡ στήλη εἶναι τετραγώνη ἄνω, κάτω δὲ μένει τόπος ἀγράφος 0,20 μ. Τὸ μέγιστον σωζόμενον ὕψος αὐτῆς εἶναι 0,41, πλάτος 0,31, πάχος 0,12. Μῆκος τῶν γραμμάτων 0,009, ἀπόστασις στίχ. 0,006.

Καίπερ ἐν τῷ σωζομένῳ μέρει τῆς ἐπιγραφῆς δὲν ἐδηλώθη, τίνα πόλιν πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν ὑπὸ τὸ ὄνομα «ἀ πόλις ἀμῶν», ἀλλὰ τὸ μνημονευθὲν ἐν αὐτῇ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Λυκείου (Παυσ. Π 19.3) βεβαίως τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγοράσαντος, ὅτι εὐρέθη ἐν Ἄργει.

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι τόσον σαφές, ὥστε, νομίζω, πᾶσα σημείωσις θὰ ἦτο περιττή. Μόνον δὲ ἔχω νὰ προσθέσω, ὅτι ἐν στίχῳ 7^ῳ καὶ ἐν τῷ χαρτίνῳ ἐκτύπῳ καὶ ἀντιγράφοντί μοι ἐφαίνοντο ὡσπερ λείψανα τοῦ Ω [-] ἐν τελευταίᾳ λέξει μετὰ τὸ Λ, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι εἶναι συμπληρωτέα ἡ λέξις «φιλ[άν]θρωπα». Πρβ. Cauer² n° 386 a. 15. Ibid. n° 432, στ. 16. Weischer-Foucart. n° 457, στ. 3.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Μαρτίου 1885.

N. ΝΟΒΟΣΛΑΔΣΚΗ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ

Ἐκ τινων ἐπ' ἐσχάτων ἀνακαλυφθέντων ἀρχαίων μνημείων ἔγεινε καταφανές ὅτι ὁ Ἀπόλλων ἐν τῇ Λακωνικῇ καὶ ἰδίως ἐν τῇ μεταξὺ Ἀσωποῦ Ἐπι-